Experiența tainei divine

On Februarie 19, 2012

Lupta cu adversarul interior care te încătușează toată viața devine scopul creației care păstrează amprenta proprietarului ei peste timpuri și vremi.

Orice copil cuminte, remarca paradoxal Serghei Eisenstein, strică obiectele, desface burțile păpușilor sau demontează ceasurile pentru a vedea ce se află înăuntrul lor. Spre deosebire de copiii aceștia "buni", eu am fost un copil rău, tocmai pentru că nu am făcut nimic din toate acestea. Probabil tocmai pentru această cauză a trebuit să devin regizor.

Şi asta deoarece așa numiții copii cuminți își epuizează în perioada aceea neastâmpărul curiozității, cruzimea primitivă și afirmarea agresivă. Neconsumate atunci, aceste tendințe izbucnesc mai târziu. În locul ceasului demontat apare pasiunea pentru cercetarea mecanismului creației, stricarea obiectelor este înlocuită cu ireverențe pentru autoritate.

S-a născut apoi întrebarea: "cu ce sunt eu mai prejos decât alții?" Şi aserțiunea, nemărturisită: "nu toate le fac zeii". Dar răzvrătirea aceasta care a dat naștere nevoii de a se afirma nu s-a atins o dată cu tinerețea. L-a însoțit toată viața. Nu este de mirare că, odată ajuns regizor, întreaga perioadă de creație a filmului "Ivan" este o perioadă de luptă, mai exact "lupta cu fantoma", cum mărturisea chiar el, lupta de a se elibera de un fenomen ce l-a stârnit cândva, izvorât de la o forță dinafară. Lupta cu adversarul interior care-l încătușează pe Eisenstein toată viața devine, de multe ori, scopul creației, născute din calculul personal interior.

Leadership: Poți să funcționezi în forma relativă a creației pe care o experimentezi în "ascunsul" unei lumi care înfățișează realitatea indirectă, prin surprinderea esenței non-materiale a unui creator desăvârșit?

Esențialul divin este rezultatul luptei cu "fantoma", simbolizând amploarea unui conflict pe care îl avem cu noi înșine în câmpul unei științe care caută esența omului, și felul în care facem față. Este lupta omului împotriva naturii care devine simbol al cunoașterii, simbol metafizic. Altfel spus, esențialul divin este forța din afara ta pe care trebuie s-o supui propriului control, sub îndrumarea unui *Rayahuas Esqueryo Usharphys*, asumare a creației în propria ființă dumnezeiască, în niciun caz amestecându-se cu elementele particulare ale unui destin perceput drept insignifiant,

Invidiat de mulți, Eisenstein încerca să pătrundă în tainele unei științe care urmărește adevărul și dreptatea, adică a unei științe care, conturându-se îndeosebi către sfârșitul secolului abia încheiat, mai are încă multe de spus pentru înțelegerea lumii complexe care ne înconjoară. A fi regizor nu înseamnă doar să descoperi viața și să o pui pe ecran, ci trebuie să aibă relevanță în a inventa noi curente artistice, provocând o reacție de deteminism în rândul oamenilor și societății în care trăim, o reacție de revoltă la formalismul spectacolelor comerciale.

Esențialul divin este împlinirea lăuntrică datorată unui act de plăsmuire a unei conștiințe arhetipale, magice, care se "trezește din somnul cel de moarte". Fără îndoială, influența omului asupra lumii se naște din contactul unui receptor de mesaje venite din dimensiunile neștiute ale Universului - cu acea acțiune sublima de controlare a materiei, fapt care nu contrazice opiniile unui creator a cărui natură divină este sugerată de substantivul "magician".

La capătul vizibil al procesului de decizie stă tripla pecete a unui magician care, realizând imposibilul, se vede dintr-o dată dublat de consecința unui lanț cauzal din care a fost predestinat să facă parte.

Esența non-materială a unui creator desăvârșit este reflectarea propriei experiențe de viață într-o viziune care stăpânește ferm ansamblul. străbătând prezența-absență din spațiul atotcuprinzător al performanței de a fi autentic în orice rol abordezi. Cu certitudine, povestea de viață a regizorului Eisenstein, devenind mărturie a realizării unei activități prometeice, corespunzătoare unor obiective neașteptate, a trebuit să treacă de baricada provizorie a unei societăți superficiale pentru a întâlni temeiul unei biruințe trainice.

De bună seamă, creația pe care o experimentezi în "ascunsul" unei lumi care înfățișează realitatea indirectă depinde de circumstanțele în care a intervenit hazardul pentru a ascunde refuzul cauzelor, fapt care îți permite să ai propria autonomie. Acolo unde nu ai avut niciodată înclinații, exact acolo s-ar putea ascunde talentul tău. Punctul tău slab ar putea fi punctul tău forte, ceea ce în cazul lui Eisenstein s-a dovedit a fi jobenul magicianului din care iese iepurașul.

Şi să nu uităm un lucru. Cel care împlinește miracolele este magicianul care aspiră la suprema perfecțiune într-o anumită știință. Iar acest magician, simbolizând iluminarea, intelectul, cunoașterea nesfârșită, știe să valorifice din plin "Cheile lui Enoch", având totodată puterea de a provoca sau stăpâni anumite fenomene naturale, întocmai ca Prospero, ducele Milanului, protagonistul piesei "Furtuna" de Shakespeare. Iar magicianul poartă întotdeauna o triplă pecete: aceea a unui actor, scenarist și totodată a unui regizor.

Leadership: Îți îndrepți energiile spre asumarea unei creații în propria ființă dumnezeiască, făcând din realitatea care te înconjoară perspectiva unei conștiințe care a parcurs drumul până la nivelul conceptului de "Cauză Cauzelor"?

Unii dintre acei oameni care n-au avut nicio înclinație spre studiu ajung să fie cei mai îndârjiți apărători ai științei, dar și ași în diverse domenii. Iar majoritatea celor care au studiat ca turbații tot timpul (încă de mici copii), continuând cu studii prin străinătate, ăștia nu reușesc nicidecum să miște gândirea în lumina științei. Îi ocolește pur și simplu esențialul divin, relația dintre căutările intelectuale și experiența spirituală.

Mai exact, ce este esențialul divin? Este spațiul limitat care îți stă la dispoziție pentru orice intervenție "reparatorie" în mersul lumii, în contextul unirii dintre o viziune centrată pe trecut, căci „de acolo ne vin toate”, și perspectiva centrată pe o comuniune spirituală divino-umană, ce transcende timpul și spațiul.

Cu atât mai probabil, spațiul divin desemnează starea mistică care influențează percepția unei realități al cărei unic sens este imaginea vie și convingătoare a unui nou început posibil, o creație proprie pornind de imaginea unei vieți care întruchipează un îndemn către păstrarea speranței și credinței.

Şi uite așa au stat lucrurile întotdeauna, și niciodată nu se vor schimba. Potrivit acestui considerent, influența cea mai mare pe care se construiesc toate virtuțile, toate părțile implicate în procesul schimbării, rămâne de regulă ascunsă. Şi nu numai atât. În leadership "Cauza Cauzelor Mistice", *Mystica Mysterium do Santosis*, se constituie ca o reacție la presiunea influenței din exterior, a constrângerilor, a limitelor sau a circumstanțelor pe care nimeni nu poate să le prevadă.

Leadershipul depășește faza de intenție, vizibilă într-o creație artistică, și se afirmă ca structură a unei experiențe de viață care arată clar că oamenii cresc și se formează între

oameni, dar numai unii dintre ei, aceia care păşesc discret între fantastic şi magic, ajung să fie transformatori ai realităţii.

Cel puţini unul din ei, Serghei Eisenstein, a fost un traducător al planului divin în realitatea umană terestră.

Experienţa tainei divine străbate opera unui creator de lumi noi, văzută prin ecranul de proiectare a imaginilor fascinante care, formând un tot coerent, prind viaţă, îmbogăţesc sufletul şi te invită să redescoperi o lume plină de culoare.

Se pune întrebarea: cum ajunge cineva, de la statutul unui om cu totul banal, la statutul de titan al cinematografiei? Aici este taina divină, o lege nescrisă pe care o guvernează viaţa celor care se avântă spre înălţimile albastre ale cerului, punctate ici şi colo de câţiva nori albi.

Tu te poţi avânta curajos spre înălţimile purului, inspiratorului, binefăcătorului aer al ideilor nobile, precum un vultur care-şi reclamă crestele, pe bună dreptate, ca fiind ale sale?

Source: https://neculaifantanaru.com/experienta-tainei-divine.html